

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΣΤΟ ΘΕΡΙΣΟ

Ἡ «Παγκρητικὴ» γιὰ τὴ συμ-
πλήρωση 45 χρόνων ἀπὸ τὸν θά-
νατο τοῦ Ἐθνάρχου Ἐλευθερίου
Βενιζέλου, δημοσιεύει σὲ δύο
συνέχειες ἐπίκαιρο ἄρθρο τοῦ
διακεκριμένου Κρητικοῦ κ. Ἀν-
τωνίου Μάρη ἐπιτίμου δικηγόρου
τέως Δημάρχου Χανίων γιὰ τὰ
«αἷτια καὶ τίς συνέπειες τοῦ κι-
νήματος τοῦ Θέρισου».

Ὁ κ. Μαρῆς γράφει:

«Πρώτη φοράν ἀπὸ τοῦ 1821
Ἕλληνες ἀστοὶ καὶ ἀγρόται εἴ-
παν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν ὅτι ἔ-
χουν καὶ αὐτοὶ λόγον εἰς τὰ ἐ-
θνικὰ ζητήματα... Αἱ ἄρχουσαι
τάξεις τῶν Ἀθηνῶν ἐζήτησαν νὰ
ἐπιβληθοῦν εἰς τὰ Χανιά διὰ
τοῦ ἐντολοδόχου των πρίγκιπος
Γεωργίου. Ἡ ἀπόκρισις τοῦς ἦλ-
θεν ἀπὸ τὸ βουνό...».

Γ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ

★ Τοῦ κ. ΑΝΤ. ΜΑΡΗ
ἐπιτίμου δικηγόρου
τ. Δημάρχου Χανίων

(«Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1910 - 1920»,
σελ. 33 καὶ 34)

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ

Ὁ πρίγκιπας Γεώργιος —Ἰ-
πιατοῦ Ἀρμοσῆς τῶν Μ. Δυνά-
μεων στὴν Κρήτη ἀπὸ τὸν Δε-
κέμβριον τοῦ 1898— θεωροῦσε τὸ
ἐθνικὸ ζήτημα τῆς Κρήτης ὡς
προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ του
ὑπόθεσις (ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ
πατέρας του Γεώργιος Α' θεω-
ροῦσε καὶ διαχειριζόταν ἀνεξέ-
λεγκτα μὲ τὴν ἀνοχὴ τοῦ Πα-
λαιολοκματισμοῦ ὡς προσωπικὴ
καὶ οἰκογενειακὴ του ὑπόθεσις

τὴν ὅλη ἐθνικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑ-
λευθέρας Ἑλλάδος) φύσει δὲ
καὶ ἀπὸ χαρακτῆρα ἀνταρχικὸς
φιλοδόξησε νὰ καθιερώσει τὴν
Κρήτην ὡπως ὁ Μέγας Πέτρος.
Αὐτὲς τίς λέξεις χρησιμοποίησε
ὁ ἴδιος πρὸς τὸν Γ. Σφακιανά-
κη καὶ τὸν Ε. Βενιζέλο εὐθὺς με-
τὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀρμοστεί-
ας. Ὁμολογεῖ δὲ καὶ στίς «Ἀ-
ναμνήσεις (του) ἐκ Κρήτης»
(σελ. 38) ὅτι εἶχε πεῖ τότε:
«Πρέπει πρωτίστως νὰ οργανώ-
σωμεν διοίκησιν... Τοῦτο θὰ ἡ-
δύνατο, νὰ πραγματοποιηθεῖ ἄ-
νευ Συντάγματος, ἀλλὰ ἐὰν ὅσον
αἱ Δυνάμεις μᾶς ἐπέβαλαν νὰ
καταρτίσωμεν Σύνταγμα ἅς τὸ
κάμωμεν!» Καὶ προσθέτει: «Κατ'
ἀρχάς οἱ Κρητες ἔπρεπε νὰ μά-
θουν τί εἶναι ἀληθῆς ἐλευθε-
ρία!»!

Τίς ἀνταρχικὲς αὐτὲς ἀντιδη-
μοκρατικὲς καὶ μειωτικὲς γιὰ
τὸν Κρητικὸ Λαὸ ἀντιλήψεις καὶ
προθέσεις του, θέλησε —δυστυ-
χῶς καὶ γιὰ τὸν ἴδιον καὶ γιὰ
τὴν Κρήτην— νὰ ἐφαρμόσει κατὰ
τὴν ἀρμοστείαν του. Καὶ τὸ πέ-
τυχε μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς αὐλι-
κῆς κλίμας ἀπὸ ξένους πρὸς τὴν
Κρήτην ἀνθρώπους καὶ μὲ μιαν ἀ-
νίερη ἐπιμετάλλευσιν τῆς ἐντυπώ-
σεως τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ ὅτι ἡ-
κεῖνος ἦταν ὁ «αἰραβῶν» τῆς Ἑ-
νώσεως τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἑ-
λευθέραν Ἑλλάδα. Ἀξίωσε καὶ
πέτυχε νὰ ψηφιστεῖ ἀπὸ τὴν
Κρητικὴν ἀντιπροσωπείαν Σύντα-
γμα —τὸ πρῶτον Σύνταγμα τοῦ
1899— ἀνελεύθερον καὶ συγκεν-
τρωτικόν.

Ἀξίωσε καὶ πέτυχε καὶ νὰ
διορίξει ἀκόμη ἐκεῖνος δέκα βου-
λευτῆς! (Ἐρνεῖται στίς «Ἀνα-
μνήσεις» του (σελ 44) ὅτι αὐτὸς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 6

Γεωργίου
459 - (Αρχειο -

1981)

Ὁ Βενιζέλος στὸ Θέριγο

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελ. 1
αξίωσε τὸ δικαίωμα αὐτό, ἀλλὰ τὸν διαφεύδει ὁ φίλος του καὶ συνεργάτη του Γ. Σκαλισσοῦνης στὰ «Ἀπομνημονεύματά» του (σελ. 188).

Ἀξίωσε καὶ πέτυχε νὰ διορί-
ζει καὶ νὰ ἀπολύει ἐλεύθερα καὶ
χωρὶς γνώμη τῆς Βουλῆς τοὺς
Συμβούλους του (Ἐπιτροπὸς)
καὶ τοὺς Νομάρχες καὶ τοὺς δη-
μάρχους ἐπίσης. Καὶ ὅταν ὁ Βε-
νιζέλος τὸλμησε νὰ διεκδικήσει
ὡς ὑπεύθυνος Σύμβουλος του τὸ
δικαίωμα γνώμης ἐπὶ τοῦ Ἐθνι-
κοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης, ὅλες
τί ἐξουσίες του τίς χρησιμοποίη-
σε καταχρηστικά καὶ ὡς κοινὸς
κομματάρχης εἰς βάρος τοῦ Βε-
νιζέλου κυρίως γιὰ τὴν ὀργάνω-
ση τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἀ-
πέσυρε τὴν ἀναρπτική καὶ κα-
ταστρεφικὴ μανία τῆς Αὐλῆς
τῆς Χαλέπας καὶ τῶν ὀργάνων
τῆς.

Ἡ διαφωνία τοῦ Βενιζέλου
πρὸς τὸν πρίγκιπα καὶ ἡ ἀντίδρα-
σή του πρὸς τὴν αὐταρχικὴ ἐκ-
δηλώσεως τους, ἦταν φυσικὸ νὰ
ὑπάρξουν, ἦταν ἀναπόφευκτο.
Ὁ Βενιζέλος, πολιτικὸς ἐμποτι-
σμένος βαθύτατα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
τοῦ ἀστικοῦ φιλελευθερισμοῦ
καὶ μὲ πλήρη συνείδηση τοῦ δι-
καιώματος τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ
καὶ τῶν ἡγετῶν του νὰ ἔχουν
γνώμη, καὶ μάλιστα ἀποφασιστι-
κὴ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐθνι-
κῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πατρί-
δας των, δὲν ἦταν δυνατὸν πα-
ρὰ ν' ἀντιταχθεῖ στὴν αὐταρχι-
κὴ πολιτικὴ τοῦ πρίγκιπα, ἦ-
ταν ἀνεπιθύμητο ὅτι ἡ παράταξι
τῆς θά σήμαινε τὴν ἐγκαθίδρυ-
ση στὴν Κρήτη ἐπ' ἀόριστο χρό-
νο ἐνὸς δεσποτικοῦ καθεστώτος
καὶ θά τὴν ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν
ἐκπλήρωση τῶν ἐθνικῶν πόθων

τοῦ λαοῦ τῆς ἀντὶ νὰ τὴν ἐπι-
στεύσει. Ἡ θέση δὲ αὐτῆ τοῦ
Βενιζέλου ἀπέναντι τῆς πολιτι-
κῆς τοῦ Γεωργίου, ὅπως ἀπέδει-
ξαν τὰ πράγματα, ἦταν καὶ θέ-
ση τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ
ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κρήτης
(ἐπιστημόνων, διανοουμένων, ἐμ-
πόρων κλπ.) καὶ ἐβρισκε ἀπὸ τὴν
χρηστικὴ καὶ ἀποδοχὴ σὲ μεγάλο μέ-
ρος τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, ποὺ
εἶχε ξεπεράσει τὴν τυφλὴ ἀφοσί-
ωση στὸν πρίγκιπα ὡς «ἀρραβώ-
να τῆς Ἐνώσεως».

Ἡ κρίση στὶς σχέσεις Βενιζέ-
λου καὶ Γεωργίου δὲν πρέπει νὰ
τοποθετηθεῖ ἀποκλειστικὰ στὸ
Μάρτη τοῦ 1901, τότε δηλαδή
ποῦ ἡ Αὐλὴ τῆς Χαλέπας ἐξαπέ-
λησε τὴν συγκοφαντικὴ ἐπιστολή
κατὰ τοῦ Βενιζέλου ὡς «Ἡγεμο-
νιστοῦ», «ἐχθροῦ τῆς Ἐνώσεως»
κλπ.

Ἡ κρίση παρασκευάστηκε ἀ-
πὸ τὴν Αὐλὴ τῆς Χαλέπας μὲ
πρωτομάστορα τὸν Ἰδιώτη
Γραμματέα τῆς ἀρμοστείας, Ἄν-
ταπαδιαμαντόπουλο, καὶ ἀρχι-
σε πολὺ πρὶν ἀπὸ τότε ποῦ ὁ Βε-
νιζέλος ὡς Σύμβουλος τοῦ Ἄρ-
μοστή, διαπίστωσε ὅτι ἡ Αὐλὴ
τοῦ Γεωργίου καὶ κυρίως ὁ
Παπαδιαμαντόπουλος μὲ συνεργά-
τη τὸ Δικαστικὸ Σύμβουλο Γ.
Σκαλισσοῦνη, ἀγνοοῦσαν τὴν κυ-
βέρνηση, εἰσηγοῦνταν στὸν Πρί-
γκιπα καὶ ἐκεῖνος ἀποδεχόμενος
πράγματα ἀντίθετα πρὸς τὴν κυ-
βερνητικὴν πολιτικὴν, εἶχαν δὲ
ἐγκαθιδρύσει στὴν Ἄρμοστεια
ἕνα καθεστῶς ἐνοικοκρατίας γιὰ
ὀρισμένους πολιτικούς καὶ ὑ-
πονομεύσεως ἄλλων, πρὸ πάντων
δὲ τοῦ ἴδιου τοῦ Βενιζέλου, ποῦ
δὲν ἀνεχόταν καὶ ἀντιστεκόταν

σὲ κάθε ἀνάμειξη τῶν ἀνθρώπων
τῆς Αὐλῆς στὰ κυβερνητικὰ καὶ
τὰ πολιτικὰ γενικά ζητήματα τοῦ
τόπου.

Ἡ ΚΡΙΣΗ

Ἡ κρίση ξέσπασε ἀπλῶς τὰ
Μάρτη τοῦ 1901.

Προηγήθηκε ταξίδι στὴν Εὐ-
ρώπη τοῦ πρίγκιπα ποῦ μετὰ
τὴν ἐπάνοδό του ἀνακοίνωσε
στὸν Βενιζέλο ὅτι, ἀφοῦ ἀρνήθη-
καν οἱ Μ. Δυνάμεις νὰ ἐγκρι-
νουν τὴν ἔνωση, ἐκεῖνος πρό-
τεινε, ἀλλὰ τὴν πρότασή του ἀ-
πέρριψαν οἱ Δυνάμεις πλὴν τῆς
Ρωσίας, νὰ ἐφαρμοθεῖ στὴν
Κρήτη καθεστῶς ἀνάλογο μὲ τὸ
(τότε) καθεστῶς τῆς Βοσνίας
καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης, ὁ δὲ Βε-
νιζέλος ἀπέκρουσε τὴν ἰδέα αὐ-
τή, γιατί ἡ πραγματοποιήσιμότη-
τά ἔσται μὲν μὴ προσωπικὴ ἀ-
πλῶς ἔνωση τῆς Κρήτης μὲ τὸ
βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος, ποῦ θά
εἶχε τὴν ἐξουσία νὰ διοικεῖ τὴν
Κρήτη μὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς γιούς
τους ὡς ἀντιβασιλεῖα χωρὶς δου-
λὴ καὶ χωρὶς Σύνταγμα. Γόνισε
δὲ τότε ὁ Βενιζέλος πρὸς τὸν
πρίγκιπα ὅτι ὁ Κρητικὸς Λαὸς
δὲ θά δεχόταν αὐτὴ τὴ λύση «ἡ
ὅποια, μακρῶν τοῦ νὰ ἀποτελεῖ
τὴν ὄνειροπολουμένην ὑπ' αὐτοῦ
Ἐνωσιν, θά ἐγκαθιδρυνεν ἐν
Κρήτῃ ἐπισήμως τὸ δεσποτισμὸν
ἢ ἐγκαθίδρυσεν τοῦ ὁποίου θά
ἐπροσκόμει συνεχεῖς καὶ ἐπανει-
λημένες ἐπαναστάσεις, σκοπού-
σας τὴν ἀποτίναξήν του». Πρέ-
πει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ρωσία
ποῦ μὲ τὸν Τσάρο τῆς εἶχε καὶ
συγγενικὸ καὶ στενὸ φιλικὸ
σύνδεσμο ὁ πρίγκιπας Γεώργιος
εἶχε προτείνει τὸ 1897 στίς Δυ-
νάμεις νὰ ἀποσταλεῖ ὁ πρίγκιπας

στὴν Κρήτη ὡς «πρίγκιπς τῆς
Κρήτης» καὶ τότε ὁ Στέφανος
Σκουλοῦδης (ἀπὸ μητέρα Κρητι-
κῆ) ἐστειλε στὴν Κρήτη σὲ πολ-
λά ἀντίτυπα ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ
πρὸς τὸν Κρητικὸν Λαόν, μὲ τὴν
ὅποια τὸν ἐξόρκιζε ν' ἀντιτα-
χθεῖ μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις
στὴ Ρωσικὴ αὐτὴ πρόταση «διότι
ἦτο πασιγνωστὸν πῶθεν προήρ-
χεται». Κατὰ τὸν ἴδιο δὲ χρόνον
(τὸ 1897) «ὑπερᾶνω τῆς κεφα-
λῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ Δελ-
γιάννη καὶ τῆς κυβερνήσεως
αὐτοῦ, διεξήγοντο διαπραγμα-
τεύσεις μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς
Αὐλῆς καὶ τινῶν Δυνάμεων ἰ-
δίως τῆς Γαλλίας περὶ ἰδρύσε-
ως ἐν Κρήτῃ κυβερνήσεως ἡγε-
μονικῆς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ
δευτεροτοκου υἱοῦ τοῦ βασιλέ-
ως πρίγκιπος Γεωργίου...»
(«Ἱστορία τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους
Κ. Παπαρηγοπούλου — Κ. Κα-
ρολίδης τόμ. 2, 8ης κ.δ. σελ. 75)
Κατὰ τῆς ἐνέργειας δὲ αὐτῆς
—ὅπως προσθέτει ὁ ἴδιος ὁ ἱ-
στορικὸς— ὁ ἀθηναϊκὸς Τύπος
δημιούργησε «μέγαν θόρυβον κα-
τεξαιστώμενος ἰδίως ἐναντίον
τῆς εἰς ἡγεμονίαν μεταστάσεως
τῆς Κρήτης, καθαρτόμενος δὲ καὶ
τῆς βασιλείας αὐτῆς τοιαῦτα
σχέδια προτεινόμενος καὶ διαδί-
δων (ὁ τύπος ἐνοεῖται) καὶ πε-
ρὶ ἄλλων βουλευμάτων τῆς Αὐ-
λῆς περὶ διορισμοῦ καὶ τῶν ἄλ-
λων βασιλοπαίδων εἰς Μακεδο-
νίαν καὶ Ἡπειρον». Πρέπει ἀ-
κόμῃ νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὅταν κα-
ταρτιζόταν τὸ σχέδιο τοῦ πρώ-
του Κρητικοῦ Συντάγματος (τοῦ
1899), μέλος τῆς συντακτικῆς
ἐπιτροπῆς, ποῦ συνδεόταν στενὸ-
τάτα καὶ συνεργαζόταν μὲ τὸν
ἰδιώτη γραμματέα τοῦ Ἄρμο-
στή, παρασύρθηκε —παρὰ τὸν
ἀναμφισβήτητο πατριωτισμὸν του
— στὴν ὑποβολὴ προτάσεως
πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴ νὰ ὀριστεῖ
μὲ συνταγματικὴ διάταξη ὅτι μὲ

τὰ τὴ λήξη τῆς τριετοῦς ἀρμο-
στείας τοῦ Πρίγκιπα Γεωργίου θά
ἐγκαθιδρυνόταν στὴν Κρήτη, «ἢ
ρονομικὴ ἡγεμονία, μὲ πρῶτον ἡ-
γεμόνα τὸν πρίγκιπα! (βλ. Πρα-
κτικά τῆς ἐπιτροπῆς 6 καὶ 19).
Αὐτὸ δὲ τὸ γεγονός ἐφάσσε μέ-
χρι τῆς βουλῆς τῆς Ἀθήνας καὶ
μέχρι τῶν σπηλῶν τοῦ ἀθηναϊκοῦ
Τύπου καὶ προκάλεσε κατὰληξὴ
καὶ ἀγανάκτηση στὴν Κοινὴ Γνώ-
μη (πρακτικά βουλῆς συνεδρ.
30ης) 1) 1902, ἐφημ. «Πρωῖα»
31) 1) 1902 κλπ.» Καὶ πρέπει τε-
λος νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ θόρυβος
ποῦ εἶχε προκαλέσει ἡ προσπά-
θεια τῆς βασιλικῆς Αὐλῆς τῆς
Ἀθήνας νὰ παραδοθεῖ ἡ Κρήτη
σὲ πριγκιπικὴ ἡγεμονία εἶχε ἀ-
ποτέλεσμα νὰ περιοριστεῖ κατό-
πιν σὲ μίαν τριετία ἡ ἀρμοστεια
τοῦ Γεωργίου ἀπὸ τίς Μ. Δυνά-
μεις (πράγμα ποῦ κατὰ τὸν πρί-
γκιπα ἦταν «μέγα σφάλμα» —
βλ. «Ἀναμνησικὴ» του, σελ. 22)
καὶ νὰ τεθεῖ στὸν πρίγκιπα ὁ
ἄριστος καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς εἰσα-
γωγῆς Συντάγματος στὴν Κρή-
τη.

Τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 ὁ
πρίγκιπας πῆγε στὴν εὐρώπην
καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ οἱ Μ. Δυνάμεις
ὅπως ἦταν ἄλλωστε βέβαιο, ἀρ-
νήθησαν τὴν ἔνωση πρότεινε
ὅπως ἀνέφερα παραπάνω μὲ τὴ
συμπαραστάση τῆς ρωσικῆς κυ-
βερνήσεως ποῦ εἶχαν ἐπισκεφθεῖ
πρῶτῃ τὴν ἐφαρμογὴ στὴν Κρή-
τη καθεστώτος ἀνάλογοι πρὸς
τὸ (τότε) καθεστῶς τῆς Βοσνί-
ας καὶ Ἑρζεγοβίνης μετὰ τὴ
λήξη τῆς τριετοῦς ἀρμοστείας
του. Ὁ Βενιζέλος ἀπέκρουσε αὐ-
τὴ τὴν ἰδέαν τοῦ πρίγκιπα γιὰ
τοὺς λόγους ποῦ ἐπίσης ἀνέφε-
ρα παραπάνω.

(ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Τρεῖς Σχολές στὸ Πανεπιστήμιο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελ. 1
κὲς σπουδῆς, ἡ συμμετοχὴ τῶν
φορέων στὰ ὄργανα διοικήσεως
κλπ. Ὁ κ. ὑπουργὸς πρόσθεσε
ὅτι ὁ νόμος - πλαίσιο θά ἰσχύσει
σὲ ἕνα χρόνο ἀπὸ τῆς ψηφίσεως
του (τὸ ἐξεταστικὸ σὲ δύο χρό-
νια) καὶ τὰ Α.Ε.Ι. θά πρέπει
μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο νὰ ἐκδώσουν
τὸν κανονισμὸ λειτουργίας τους.

ΑΣΥΜΦΟΡΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΙΑ
ΤΑ ΚΤΙΡΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ἄσύμφορη εἶναι ἡ μεθόδευση
ποῦ ἀκολουθεῖ ἡ Διοικοῦσα Ἐ-

πιτροπὴ τοῦ Πανεπιστημίου Κρή-
της γιὰ τὴν ἀνάθεση μελετῶν
τῶν κτιρίων τοῦ ἰδρύματος, ἀ-
γαφέρει σὲ ἀνακοίνωσή του ὁ
Σύλλογος Ἀρχιτεκτόνων Διπλω-
ματούχων Ἀναπαύτων Σχολῶν
(ΣΑΔΑΣ).
Στὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλό-
γου ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι οἱ
διαδικασίαι ποῦ ἀκολουθοῦνται
δὲν ἐγγυῶνται τὴν ποιότητα
τῶν ἔργων καὶ εἶναι σαφῶς ἀν-
τίθετες μὲ τὴν διαδικασίαν πρὸς
ἀκολουθεῖται μέχρι σήμερον καὶ
προστίθεται ὅτι: «Μπαίνουν πολ-
λά ἐρωτηματικά γιὰ τὸ ἀδιάβλη-
το τῶν διαδικασιῶν αὐτῶν».